

عنوان مقاله:

امکان سنجی مسئولیت مدنی هوش مصنوعی عمومی ناشی از ایجاد ضرر در حقوق مدنی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه حقوقی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی ولی پور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشکده حقوق و معارف اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران

محسن اسماعیلی - بنده دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هوش مصنوعی پیشرفته براساس دانش و تجربیات خود می تواند افعال مختلفی را برای رسیدن به هدف خود قصد کند و انجام دهد. در این مقاله، ابتدا به هویت و تعریف تکنولوژی خلق کننده هوش مصنوعی پرداخته می شود. سپس مصادیق ضررهای ناشی از فعل مستقل آن بیان می شوند و تحلیل می گردند. در صورتی که ضرری به واسطه آن افعال، به شخصی وارد شود، بنابه نظری می توان خود هوش مصنوعی را مسئول دانست، زیرا به نوعی آگاهانه بوده و همچنین نماینده شخص دیگری نیز نیست و مستقلاً ضرر وارد کرده است. در ادامه، نقش سازندگان، کاربران و مالکان و یا توسعه دهندگان هوش مصنوعی در مسئولیت مدنی نیز تشریح شده و میزان مسئولیت آنان مشخص گشته است. مطابق با نظام حقوقی ایران، هوش مصنوعی را نمی توان شخص نامید، زیرا نه مشمول تعریف کنونی شخص حقیقی است و نه اعتبار شخص حقوقی را داراست. برای ایجاد مبنا در مسئولیت هوش مصنوعی، به مقایسه مسئولیت مدنی ناشی از خسارات منتسب به حیوانات و اموال مالکان، سرپرستان صغیر و مجنون پرداخته شده و نظریه نمایندگی تحلیل گشته است.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی عمومی، مسئولیت مدنی، ضرر، جبران خسارت، حقوق مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422180>

